

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ**Εξελίξεις στον τομέα της Ενέργειας και η ανάγκη της λαϊκής αντεπίθεσης**

Οι κατευθύνσεις και τα μέτρα που δρομολογεί η κυβέρνηση στον τομέα της Ενέργειας είναι προς όφελος της υψηλής κερδοφορίας ελάχιστων μονοπωλιακών ομίλων και θα έχουν πολλαπλές αρνητικές συνέπειες για το λαό. Οι υπέρογκες αυξήσεις των τιμολογίων οικιακής κατανάλωσης θα γονατίσουν τα λαϊκά νοικοκυριά. Θα επεκταθούν οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, θα συμπειστούν οι μισθοί των εργαζομένων, θα γίνουν απολύσεις, ενώ θα γίνει πιο ρυπογόνα η δράση των σταθμών παραγωγής. Αυτή η πολιτική έχει αποφασιστεί στη Συνθήκη του Μάαστριχτ πολύ πριν την εκδήλωση της κρίσης και προωθείται με διάφορες παραλλαγές σε όλα τα κράτη - μέλη της ΕΕ. Ο στόχος είναι η **πλήρης «απελευθέρωση»** της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας.

Τα νέα μέτρα συνιστούν κλιμάκωση της αντιλαϊκής πολιτικής, της ιδιωτικοποίησης και της αναδιάρθρωσης του τομέα της Ενέργειας που ακολούθησαν όλα τα προηγούμενα χρόνια οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Ο σχεδιαζόμενος διαχωρισμός των δικτύων μεταφοράς και διανομής από τον κύριο κορμό της ΔΕΗ ΑΕ. Η κλιμακούμενη αύξηση των τιμολογίων οικιακής και αγροτικής χρήσης την επόμενη τριετία. Η παράδοση των λιγνιτικών αποθεμάτων, ιδιαίτερα της Βεύης και της Δράμης σε ιδιωτικούς ομίλους και η προβλεπόμενη μείωση της λιγνιτικής παραγωγής της ΔΕΗ ΑΕ στο Λιγνιτικό Κέντρο Δυτικής Μακεδονίας. Η πιθανή παράδοση του εκμεταλλεύσιμου υδροδυναμικού της χώρας και η πιθανή ένταξη των υδροηλεκτρικών σταθμών της ΔΕΗ σε ανεξάρτητο φορέα. Η πολύμορφη κρατική ενίσχυση των επενδυτών της «πράσινης ενέργειας»: Αποτελούν ένα σύνολο μέτρων με ένα στόχο: **Να διευκολύνουν τους ιδιωτικούς εγχώριους και ευρωπαϊκούς ομίλους να εισέλθουν χωρίς εμπόδια στην εγχώρια αγορά ενέργειας.**

Ηδη το 15% του μετοχικού κεφαλαίου της ΔΕΗ ΑΕ κατέχουν 3 διεθνή επενδυτικά σχήματα, στα οποία δεσπόζει το αμερικανικό κεφάλαιο (Black Rock, Fidelity, Silchester), ενώ έχει δρομολογηθεί η επιχειρηματική συνεργασία της ΔΕΗ με αμερικανικούς και ευρωπαϊκούς ομίλους στα Βαλκάνια και στην εγχώρια αγορά των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ).

Οι τριβές που υπάρχουν μεταξύ των μονοπωλιακών ομίλων για τους όρους ανταγωνισμού και τα μερίδια της αγοράς δεν αναιρούν **τη στρατηγική αντιλαϊκή συμφωνία τους** για την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων, την κατεδάφιση εργατικών κατακτήσεων και τα νέα χαράτσια στη λαϊκή κατανάλωση, προκειμένου να αυξηθεί η κερδοφορία τους.

Η ηγεσία της ΓΣΕΕ και της ΓΕΝΟΠ - ΔΕΗ, με τη στήριξη και του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, προσπαθεί να εξαπατήσει τους εργαζόμενους, προβάλλοντας σαν φιλολαϊκή λύση **ορισμένα εναλλακτικά μέτρα προώθησης της «απελευθέρωσης»**. Πρόκειται για ψευδεπίγραφη, αποπροσανατολιστική μάχη οπισθοφυλακών, που διευκολύνει την προώθηση των κατευθύνσεων της ΕΕ και των συμφερόντων της άρχουσας τάξης. Το εργατικό λαϊκό κίνημα δεν έχει λόγο να εμπλακεί στην αντιπαράθεση της ΔΕΗ ΑΕ και των υπόλοιπων ιδιωτικών ομίλων. Όλα τα εναλλακτικά μέτρα που προτείνονται στο πλαίσιο αυτής της αντιπαράθεσης προωθούν την «απελευθέρωση». Ισοδύναμο αρνητικό αποτέλεσμα για τα λαϊκά στρώματα θα έχουν οι παραλλαγές μέτρων που αφορούν: Την απευθείας πώληση μονάδων της ΔΕΗ. Την πώληση παραγωγής και ανταλλαγή ισχύος από μονάδες της ΔΕΗ σε άλλες εταιρείες σε χαμηλή τιμή. Την απόσυρση παλαιότερων λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ ΑΕ. Τη δημοπράτηση στους ιδιώτες των λιγνιτικών κοιτασμάτων και του υδάτινου δυναμικού, νέες ρυθμίσεις στη χονδρεμπορική αγορά και στον προσδιορισμό της Οριακής Τιμής του συστήματος, την αύξηση των «πράσινων» τελών ΑΠΕ.

Οποια παραλλαγή, όποιος συνδυασμός μέτρων και αν προκριθεί για την παραπέρα προώθηση της «απελευθέρωσης», οι συνέπειες για το λαό θα είναι αρνητικές και οδυνηρές:

- **Κλιμάκωση των αυξήσεων** στα τιμολόγια των λαϊκών νοικοκυριών και των φτωχών αγροτών με συνεχείς αναπροσαρμογές, που θα διασφαλίζει την ικανοποιητική κερδοφορία των ομίλων, παράλληλα με προκλητικές μειώσεις για τις επαύλεις της υψηλής οικιακής κατανάλωσης και εικονικές εκπτώσεις - εμπαιγμό στις ομάδες ακραίας φτώχειας.
- **Διαχείριση των δικτύων μεταφοράς - διανομής με γνώμονα το κέρδος**, που θα οδηγήσει είτε σε μεγαλύτερη επιβάρυνση των λαϊκών στρωμάτων είτε στην πλημμελή συντήρηση των δικτύων. Την ιεράρχηση της υλοποίησης έργων επέκτασης του δικτύου, με κριτήριο τα συμφέροντα των ομίλων, ιδιαίτερα των ιδιωτών επενδυτών στις ΑΠΕ, που θα πληρώσει πανάκριβα ο λαός.
- **Ανεπαρκή αξιοποίηση των λιγνιτικών αποθεμάτων** και διόγκωση της ανεργίας στα ενεργειακά κέντρα της Κοζάνης - Πτολεμαΐδας και της Μεγαλόπολης. Παράδοση λιγνιτικών αποθεμάτων και των λιγνιτωρυχείων στο ιδιωτικό κεφάλαιο, με άμεσο στόχο τη Βεύη και πιθανούς επόμενους τα αποθέματα της Ελασσόνας, της Δράμας, της Βεγόρας.
- **Δρομολόγηση ιδιωτικών υδροηλεκτρικών έργων** με πολλαπλές αρνητικές συνέπειες για το λαό στους όρους άρδευσης, ύδρευσης, προστασίας του περιβάλλοντος.
- **Παράδοση σημαντικών εκτάσεων γης** για ιδιωτικές επενδύσεις, με σημαντικούς κινδύνους για την αγροτική παραγωγή, τη δημόσια υγεία και ασφάλεια, το περιβάλλον και σε βάρος της εξοικονόμησης ενέργειας, όπως ο σταθμός καύσης υγραερίου στον Αστακό.
- Οι εκτεταμένες «πράσινες» επενδύσεις σε **φωτοβολταϊκά πάρκα**, παρά το συγκριτικά χαμηλό βαθμό ενεργειακής αξιοποίησης - απόδοσης, το υψηλό κόστος ηλεκτροπαραγωγής οδηγούν στη μεγάλη επιβάρυνση της λαϊκής κατανάλωσης, με πραγματικούς ωφελημένους μεγάλους ομίλους ηλεκτροπαραγωγής και τράπεζες που δανείζουν τα αγροτικά νοικοκυριά. Είναι επενδύσεις που προωθούν παράλληλα τους στόχους της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής για την αναδιάρθρωση της αγροτικής παραγωγής και τη συρρίκνωση της φτωχομεσαίας αγροτιάς.

Όσα προηγήθηκαν και οι επερχόμενες εξελίξεις αποδεικνύουν ότι ανάπτυξη με κίνητρο το κέρδος και λαϊκή ευημερία δεν συμβαδίζουν. **Τόσο στην Ελλάδα όσο και στην ΕΕ, έχει πλέον αποδειχτεί η θέση του ΚΚΕ ότι η πολιτική της «απελευθέρωσης» του ενεργειακού τομέα, δεν υπηρετεί την κοινωνική ευημερία.** Αντίθετα, επιχειρεί να διαχειριστεί την υπερσυσσώρευση κεφαλαίων, να υπηρετήσει την ανάγκη τους για διεκδίκηση νέων μεριδίων στη διεθνή αγορά. Αυτή η πολιτική, την οποία προώθησαν σταθερά όλα αυτά τα χρόνια οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ:

- Οδήγησε στον αυξανόμενο έλεγχο της ευρωενωσιακής και της ελληνικής αγοράς από μια χούφτα μονοπωλιακούς ομίλους.
- Επιτάχυνε την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων του κλάδου, άμεσα ή μέσω εργολάβων, την επέκταση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, τις απολύσεις.
- Σφραγίστηκε από τη θεαματική άνοδο των τιμών της λαϊκής κατανάλωσης, παρά τη σημαντική αύξηση της παραγωγικότητας.
- Ακύρωσε σημαντικές δυνατότητες αξιοποίησης εγχώριων πηγών ενέργειας, για να υπηρετηθεί το συμφέρον ισχυρών ιδιωτών επενδυτών και εισαγωγέων.
- Ενίσχυσε πολύμορφα με πακτωλό κρατικού χρήματος τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων.

Οι συγκεκριμένες συνέπειες **δεν αποτελούν στρεβλώσεις αλλά γνήσια τέκνα της καπιταλιστικής αγοράς.** Δεν υπάρχει αγορά χωρίς κερδοσκοπία, χωρίς συγκέντρωση και συγκεντροποίηση κεφαλαίου. **Χαρακτηριστικό παράδειγμα η απελευθερωμένη αγορά πετρελαίου στην Ελλάδα, όπου ελάχιστοι όμιλοι ελέγχουν τη διύλιση και τη χονδρεμπορική αγορά και καταγράφουν θεαματικά κέρδη, ενώ την ίδια στιγμή τα λαϊκά στρώματα βιώνουν τις συνεχείς ανατιμήσεις στο πετρέλαιο κίνησης και θέρμανσης.**

Ταυτόχρονα, όλο το προηγούμενο διάστημα, καλλιεργήθηκε με ευθύνη των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ κλίμα παραίτησης από την **κατοχύρωση των κυριαρχικών δικαιωμάτων στο Αιγαίο**, με βασικούς σταθμούς τη Συμφωνία της Μαδρίτης της κυβέρνησης Σημίτη και τη σύσταση του Ανώτατου Συμβουλίου Συνεργασίας Τουρκίας - Ελλάδας που αποδέχτηκε η κυβέρνηση Παπανδρέου. **Η αμφισβήτηση από την Τουρκία του δικαιώματος της Ελλάδας να εφαρμόσει το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, σχετικά με την υφαλοκρηπίδα των νησιών και των βραχονησίδων, αφορά και το δικαίωμα για την εξόρυξη των φυσικών τους πόρων, των πιθανών πλούσιων πετρελαϊκών κοιτασμάτων.**

Φυσικά, η πολλαπλή γεωστρατηγική σημασία του Αιγαίου δεν εξαντλείται στα ελληνικά πετρελαϊκά κοιτάσματα και στο ζήτημα του στρατιωτικού ελέγχου. Το Αιγαίο αποτελεί κρίσιμο κρίκο της αλυσίδας Βαλκάνια - Αν.

Μεσόγειος - Μέση Ανατολή, γεγονός που λαμβάνει υπόψη η προωθούμενη νέα δομή του ΝΑΤΟ, με την κατανομή αρμοδιοτήτων και το ρόλο των κοινών στρατηγείων.

Η ελληνική κυβέρνηση, ενώ δεν κάνει βήματα κατοχύρωσης της υφαλοκρηπίδας και της προβλεπόμενης ελληνικής Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ) με τις γειτονικές χώρες, συμμετέχει ενεργά και δίνει προτεραιότητα στην προώθηση σχεδίων μεταφοράς ενέργειας που προτάσσουν οι ΗΠΑ και το Ισραήλ στην περιοχή. Σχεδίων, που εμπλέκουν τη χώρα μας όλο και πιο πολύ στο κουβάρι των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, με χαρακτηριστικά παραδείγματα τις προτάσεις τροφοδοσίας του ελληνοϊταλικού αγωγού με αέριο από το Κατάρ και την πρόταση σύνδεσης με το σχέδιο αγωγού για τροφοδοσία της Ιταλίας με φυσικό αέριο μέσω Αλβανίας.

Τόσο οι εξελίξεις που προηγήθηκαν, όσο και η κλιμακούμενη επίθεση στον τομέα της Ενέργειας, δεν αφήνουν περιθώρια για άλλες αυταπάτες. Χωρίς γραμμή ρήξης με την πολιτική της «απελευθέρωσης», τη στρατηγική της ΕΕ και της άρχουσας τάξης, κανένας αποσπασματικός αγώνας δεν μπορεί να διασφαλίσει συνέχεια και νικηφόρα προοπτική. Η γραμμή του μικρότερου κακού και οι άσφαιροι αγώνες ενάντια σε συγκεκριμένα μέτρα οδήγησαν το εργατικό κίνημα από ήττα σε ήττα.

Γι' αυτό, το ΚΚΕ απευθύνεται με ξεκάθαρο λόγο στους εργαζόμενους και προτείνει το δρόμο της λαϊκής εξουσίας και οικονομίας, όπου τα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής θα αποτελούν κρατική κοινωνική ιδιοκτησία. Σε αυτό το πλαίσιο η παραγωγή, οι εγχώριες πηγές, η μεταφορά και η διανομή του τομέα της ενέργειας θα αποτελούν λαϊκή περιουσία. Τα ενεργειακά έργα θα σχεδιάζονται πανεθνικά, κεντρικά, επιστημονικά και θα υλοποιούνται με λαϊκή συμμετοχή και κρατικό έλεγχο προς όφελος του λαού.

Ετσι, στην Ενέργεια, όπως και σε όλους τους στρατηγικούς τομείς της οικονομίας, θα λειτουργεί **ενιαίος αποκλειστικά κρατικός φορέας Ενέργειας**, που θα υπηρετεί το σύνολο των λαϊκών αναγκών. Θα μπορεί να επεξεργάζεται την ενεργειακή πολιτική με άξονες:

1. Την αξιοποίηση **εγχώριων πηγών**, προσδιορίζοντας τις κατάλληλες χρήσεις - περιοχές - τεχνολογίες, τα μεγέθη, με βάση τα προαναφερθέντα κριτήρια.
2. Τη **συστηματική έρευνα για εξεύρεση νέων πηγών** (π.χ. πιθανά κοιτάσματα σε Ιόνιο - Αιγαίο κ.λπ.) και αξιοποίηση των τεχνολογιών με στόχο την εξοικονόμηση ενέργειας.
3. Τη διακρατική **αμοιβαία επωφελή συνεργασία** σε τομείς, όπως:

- Η αξιοποίηση και ανάπτυξη δικτύων - αγωγών με προϋποθέσεις που συνδυάζουν το αμοιβαίο όφελος διαφορετικών κρατών από τις οικονομίες κλίμακας, με τη διασφάλιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων στη διαχείριση του εγχώριου προϊόντος.
- Η μεταφορά τεχνογνωσίας και η ανάπτυξη εγχώριας ερευνητικής δραστηριότητας.
- Η καλύτερη διαχείριση του προβλήματος των εισαγωγών καυσίμων και γενικότερα των όρων διεξαγωγής του εξωτερικού εμπορίου.

Ετσι, ο ενιαίος αποκλειστικά κρατικός φορέας ενέργειας, θα υπηρετεί ένα σύνολο στόχων και κριτηρίων:

- Την **εξασφάλιση επαρκούς και φτηνής λαϊκής κατανάλωσης**, η οποία θα ανεβάζει συνολικά το επίπεδο ζωής, θα κατοχυρώνει στην πράξη το ενεργειακό προϊόν ως κοινωνικό αγαθό.
- Την **κατοχύρωση και αύξηση θέσεων πλήρους και σταθερής εργασίας** και τη συνεχή βελτίωση των συνθηκών εργασίας και των αμοιβών.
- Την **ασφάλεια των εργαζομένων του κλάδου**, αλλά και των οικιστικών ζωνών και γενικότερα την **προστασία του περιβάλλοντος**.
- Τη **διασφάλιση της υποδομής** για την κάλυψη των αναγκών της κεντρικά σχεδιασμένης βιομηχανίας που στηρίζεται στην κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής. Τη στήριξη της αγροτικής παραγωγής και της συνεταιριστικής συγκεντροποίησής της. Τη σχεδιασμένη ανάπτυξη συγκεκριμένων περιοχών και κλάδων, με μοχλό τον ενεργειακό τομέα.
- Τη **μείωση του βαθμού ενεργειακής εξάρτησης της χώρας**. Παράλληλα, την ανάπτυξη διακρατικής συνεργασίας σε αμοιβαία επωφελή βάση, όταν και όπου προκύπτουν οι ανάλογες κοινωνικοπολιτικές προϋποθέσεις.

Μόνο αυτός ο δρόμος ανάπτυξης μπορεί ουσιαστικά να διασφαλίσει την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Για να ανοίξει αυτή η ελπιδοφόρα προοπτική αγωνιζόμαστε ενάντια στην «απελευθέρωση» - ιδιωτικοποίηση του τομέα Ενέργειας και ταυτόχρονα διεκδικούμε:

- Φθινό ρεύμα για το λαό, μείωση των τιμολογίων της ΔΕΗ κατά 30% για άνεργους, χαμηλόμισθους, χαμηλοσυνταξιούχους, κατάργηση του «πράσινου» τέλους ΑΠΕ.
- Πλήρη - σταθερή εργασία, 7ωρο - 5ήμερο - 35ωρο, υπογραφή νέας κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας.
- Μέτρα προστασίας και πλήρη αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος με χρηματοδότηση από τη ΔΕΗ, ιδιαίτερα στα λιγνιτικά ενεργειακά κέντρα.
- Καμιά παράδοση λιγνιτωρυχείων, λιγνιτικών αποθεμάτων και υδάτινου δυναμικού σε ιδιωτικούς ομίλους.

Αθήνα 12 Οκτώβρη 2010

Το ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ